

Časová osa Chipu: Digitální fotoaparáty

Vydejte se s námi **PROTI PROUDU ČASU**. Na pomoc si vezmeme výherce našich srovnávacích testů, prostřednictvím kterých vám ukážeme, jak se vyvíjela oblast kompaktních digitálních fotoaparátů od roku 2000. Ukážeme vám také zajímavosti, které najdou všichni naši čtenáři v obchodech v roce 2008.

V roce 2000 začal závod o megapixely a každý zhruba třetí prodaný fotoaparát byl už digitální. Průmysl to oslavoval jako obrovský úspěch. Někteří výrobci odhadovali, že digitální fotoaparáty budou jednoho dne zcela ovládat trh, jiní věřili, že to hned tak nebude. V posledních osmi letech se tento problém vyřešil sám a tato novinka prošla zajímavým vývojem, který se však ne vždy ubíral zcela správným směrem.

Chip vás vezme cestou časem skrze „historická“ období a technologické zvraty a představí vám důležité milníky. Na pomoc si vezme nejlepší produkty jednotlivých let. Podíváme se samozřejmě i na to, co můžeme očekávat v roce 2008.

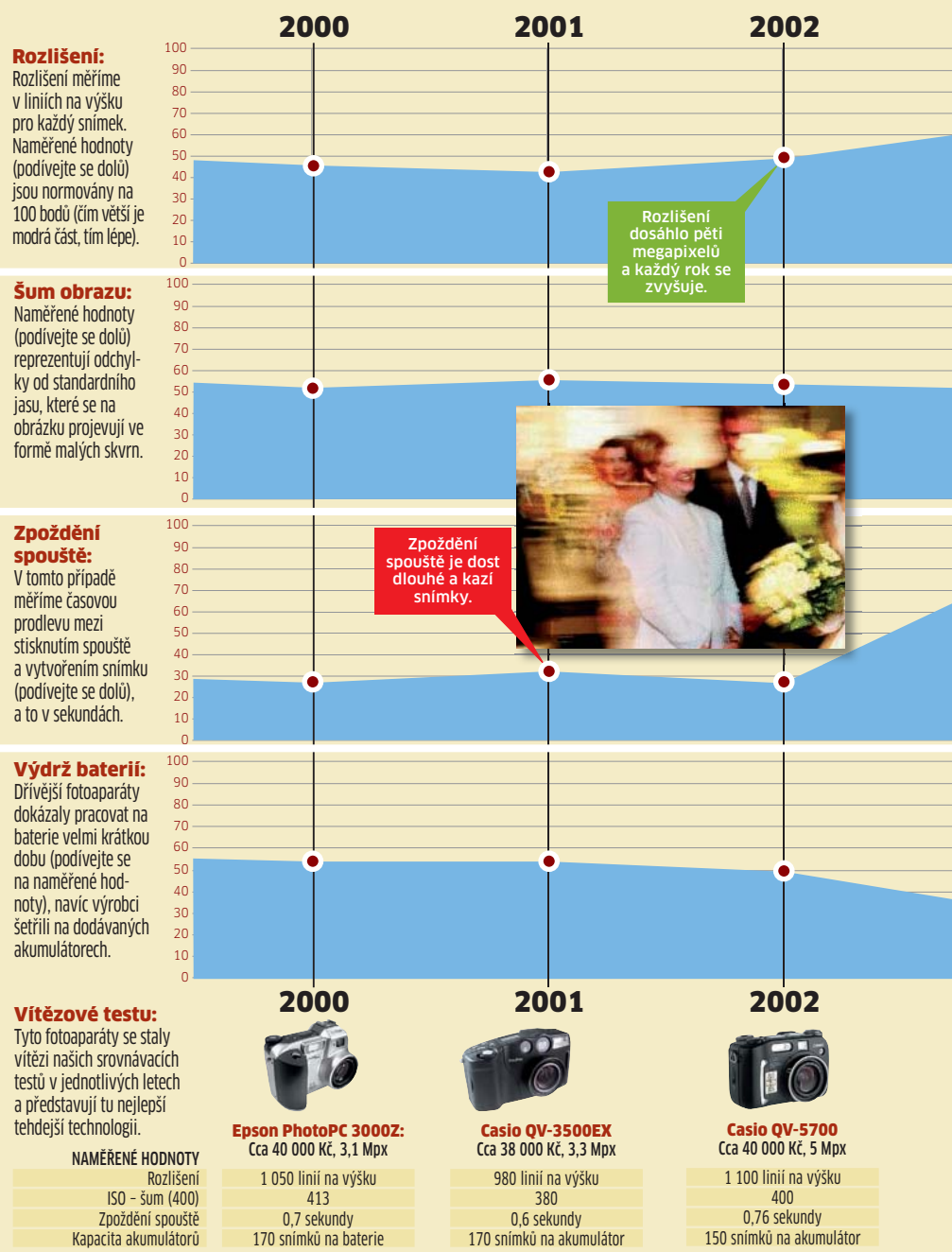
2000: Paměti jsou drahé, baterie se brzy vyčerpají

Vítězem testu digitálních fotoaparátů byl v roce 2000 Epson PhotoPC 3000Z s fantastickým rozlišením 3,1 megapixelu. Jeho cena byla tehdy asi 40 000 Kč. Dnes se to zdá jako přehnané. Třímegapixelový čip poskytoval pěkné fotografie, na kterých se podílel i dobrý objektiv s ohniskovou vzdáleností 34–102 mm. Model PhotoPC 3000Z nabízel i takové zajímavé funkce, jako je sériové snímání (zvládl sedm fotografií za sebou rychlostí jednoho snímku za sekundu!). Malý problém však spočíval v paměti: byla drahá a malá. Na 16MB kartu Compact Flash, která se s fotoaparátem dodávala, se vešlo přibližně jen 15 fotek v plném rozlišení.

Vítěz testu z roku 2001 už se s tímto omezením chtěl vypořádat. Výrobce Casio dodával svůj model QV-3500EX s tehdy impozantní 340MB kartou micro drive. Opět se to však neobešlo bez problému: fotoaparát Casio napájely místo akumulátoru baterie AAA, které „klekly“ již po vyfotografování 24 snímků.

Následovník Casia už měl vyřešeno více problémů. Na konci roku 2002 se model QV-5700 dodával s 1GB micro drive kartou a napájely ho standardní nabíjecí akumulátory, díky kterým

TECHNICKÝ VÝVOJ V POSLEDNÍCH OSMI LETECH

již bylo možné vyfotografovat asi okolo 150 snímků. Navíc už měl rozlišení pět megapixelů. Zůstal ale stále příliš drahý.

Nevýhodu měl i model QV-5700 a další: zpoždění spouště 0,76 sekundy. To je příliš dlouhá doba, i když je to přesně to, co bylo v roce 2003 standardem. Pět megapixelovému fotoaparátu Sony DSC-V1 přitom stačilo na vyfotografování pouze 0,16 sekundy, a tak se stal velmi rychle zajímavou volbou. V té době se běžnou záležitostí stal také čtyřnásobný optický zoom. Fotoaparát Sony DSC-F828, vítěz z roku 2004, přišel jako první s čipem s rozlišením 8 Mpx, a přestože měl velký displej, jeho baterie vydržely na pořízení zhruba

280 fotografií. Nejlepší fotoaparát roku 2005, Panasonic DMC-FZ30, už stál o 15 000 Kč méně a měl navíc stabilizátor obrazu.

V roce 2006 si první místo vybojovala opět firma Sony se svým fotoaparátem DSC-R1. V té době nenabízel tak vysoké rozlišení – 10,3 megapixelu – žádný konkurenční aparát. Šlo také o první kompaktní, který se mohl směle postavit i digitálním jednozrcadlovkám (DSLR) a který se stal v podstatě novou třídou fotoaparátů.

2008: Megapixelů už nejsou lákavé

To, zda má fotoaparát osm, deset, nebo dvanáct megapixelů, už dnes téměř nikoho nezajímá.

Důležitými se stávají jiné parametry. Například 15násobný zoom v případě 8Mpx fotoaparátu Sony DSC-H9. Takový digitální fotoaparát je však dnes nepředstavitelný bez optické stabilizace obrazu. V roce 2008 se u nových modelů objevují i technologie, jako je automatická detekce obličejů. Přesto si v našem žebříčku nejlépe vede produkt DMC-FZ50, který byl uveden na trh už v roce 2007.

A nakonec, obrazový šum, který byl daní za megapixelomanií a který byl na snímcích patrný ve formě malých tmavých skvrn v případě použití vysokých hodnot ISO, přestává být našťastí problémem.

AUTOR@CHIP.CZ

